

пхтъ, посочень къмъ планета-та Юпитеръ. Нейно-то търкало ясно са виждало; то было чисто, бѣло като сребро, прѣсѣчено близо до центра отъ единъ редъ тъмны ивицы или поясы. Близо до планета-та, Галилей забѣлѣжилъ три свѣтливы звѣздичкы, кои-то были невидимы за невѣоружено око. Той небрѣжно забѣлѣжилъ тѣхно-те положеніе наспротивъ планета-та, зашто-то той мыслилъ, че тѣ были неподвижны звѣзды, кои-то имали само тѣзи важность, че по тѣхъ ще може да са сѣди за измѣненіе-то на Юпитерово-то положеніе. На друга-та ноцъ, побудень, както той казва, отъ неизвѣстна нему причина, той пакъ обърналъ вниманіе-то си на сѣща-та планета. Три-тѣ свѣтливы звѣздичкы, кои-то той забѣлѣжилъ въ прѣминала-та вечеръ, пакъ были въ поле-то на телескопа му, но положенія-та имъ една спрямо друга, съвршенно са измѣнили, и таквози было измѣненіе-то, що-то причина-та му не могла да бѣде въ орбитно-то движеніе на Юпитера. Зачудень и смаянь, жаркыя астрономъ съ нетърпѣніе чакалъ идваніе-то на слѣдующа-та ноцъ, за да разрѣши това тайно явленіе. Но облацы разрушили неговы-тѣ надѣжды, и той былъ принудень да обуздае свое-то нетърпѣніе. Четвърта-та ноцъ была ясна, изслѣданія-та са възобновили, и пакъ свѣтливы-тѣ сѣжтници на Юпитера измѣнили свое-то положеніе. Подозрѣнія-та на Галилея са потвърдили; той безъ да са колебае обявилъ, че тѣзи свѣтливы звѣздичкы были мѣсяцы, кои-то обыкаляли около голѣма-та планета, като около центръ на свое-то движеніе. Нѣколко ноци довршили открытіе-то; четвъртыя сѣжтникъ былъ открытъ, и тогасъ това чудно открытіе было обнародвано. Ни едно открытіе не могло да бѣде тѣй важно и тѣй на врѣме, както открытіе-то на Юпитеровы-тѣ сѣжтници. Защитници-тѣ на Коперникова-та система привѣтствовали го съ най-голѣма радость, а пакъ дебелоглавы-тѣ послѣдователи на Птолемея упорно проповѣдали съвршенна-та безмыслица на таквози, споредъ тѣхъ, мнимо открытіе, и прѣдлагали за необоримо доказателство, че понеже въ глава-та на чловѣка има седмъ дупкы, т. е. двѣ уши, двѣ очи, двѣ ноздры и уста, то и на небе-то могѣтъ да бѣдѣтъ само седмъ планеты. Обаче, разумны-тѣ хора, слѣдъ това открытіе видѣли земя-та вече лишена отъ свое-то мнимо достоинство. Земя-та повѣлявала само на единъ мѣсяць, а пжкъ прѣдъ Юпитера благоговѣяли не по-малко отъ четиры свѣтливи сѣжтника. Зарадваны-тѣ послѣдователи на Коперника гѣбдали на Юпитера, и на правилно-то обръщаніе на неговы-тѣ сѣжтници, като слъчова система въ малъкъ видъ, окачена на небе-то за да показва на всицкы грядущы поколѣнія истина-та на ново-то ученіе.

Скоро послѣдвало друго открытіе, кое-то, споредъ прѣдказаніе-то на прозирливаго Коперника, трѣбало рано или късно да стане достъпно за чловѣчески-тѣ очи. Послѣдователи-тѣ на Птолемея говорили, че ако Венера дѣйствително обыкаля около слънце-то, както увѣривали послѣдователи-тѣ на Коперника, и отражава къмъ насъ свѣтлина-та на това свѣтило, то тя необходимо трѣба да прѣдставляла сѣщо таквизи фазы, както и мѣсяца; т. е., кате са намѣрва на противоположна-та страна къмъ слънце-то и кате е обрната къмъ него съ сичко-то си огрѣто полушаріе, тя трѣба да ни са показва като свѣтливъ кръгъ, както пжлныя мѣсяць, а